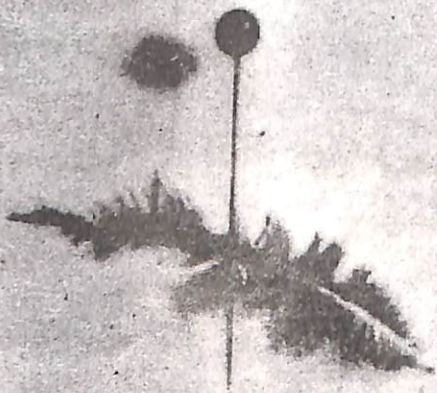

BIBLIOTEKA

8JH-1
H 92

ÇELO HOXHA

Murë dhe Emra

Poezi

SHH-1
HP2

Çelo Hoxha

MURE DHE EMRA

Poezi

SIBLIOTEKË
SHKIS GJITHORINJESH
MIR INV
54792

Shtëpia Botuese "Faik Konica"

1995

FILLIM

Jashtë bie shi.

*Po të vendosësh një gotë mbi trungun e prerë
mbushet. Po ta përmbysësh - laget.*

Eshtë edhe dikush tjetër jashtë

që ende unë se kam përshëndetur.

Ka mbaruar studimet dy vjet pas meje.

Shërben për të trembur galat në kopësht.

Qëndron përmbys. Shkruan një letër.

VRULL

*Në dy anët e një fjale
qëndrojnë dy burra
-pa qenë shkronja.*

PARADITE

*Zogu që troket në dritare
është gruaja e bukur e komshiut*

*fshin urinë dhe të ftohtit
nga xhamat
-me sqep.*

SHKAK

1.

*Më jep livadhin me barin e gjelbër
natyrisht, ku të jemi shtrirë
edhe unë edhe ti,
të të jap pranverën e shkuar.*

2.

*Më jep livadhin me barin e gjelbër
natyrisht, ku të jemi shtrirë
edhe unë edhe ti,
të të jap një llozhë modeste në qiell.*

RRALLIM

*Mbështeta kokën në stolin e parkut
pashë në ëndërr gratë e qytetit.
Të gjitha ishin shtatzëna.*

*Hapa sytë:
kalonin një për një para meje
me fëmijët e vegjël për dore.*

KOMÇA

Dita
një vajzë e vogël
e goditur me një fjalë
në orët e trupit.

kevin'sheij Jam i lumtur që më do
e mbërthej me zogj.

Lamtumirë e ardhme
ulur në karrige.

NOKTURN

*Nata gjithandej është e përsosur.
Rreth meje ka errësirë. Edhe rreth pemës
edhe rreth njerëzve. Pemët nuk duken
as njerëzit, as unë.
Nuk duket as hëna me rrethin e verdhë.
Dikur drita e saj e vakët
binte mbi shpinën tonë të përbashkët
ndërsa tani ai kthehet në shtëpi
me të shoqen futur në shishe
poshtë xhaketës.*

* * *

*Do ta them se ç'fshihet në barkun e natës
pema e rrëzuar që vishte brekët.*

DALLËNDYSHET

*Në shtëpinë e gjyshit tim
më saktë, në një cep të saj
gjendet një fshikëz e zezë
në të cilën banon armiku i gjyshit.
Gjyshi nuk ndodhet aty, ka shkuar
të ngrejë çerdhen e tij
në shtëpinë e armikut të vet.*

OREKS

*Vajza e Jorgjisë
shëtit për çdo darkë
me djalin e kasapit.*

*Ringjallen
dhe dalin të veshur
nga plaga ime
e hapur.*

OPTIMIZËM

1.

*Mani që kishim në oborr
rritet në zemrën time
me rrënjët, degët, gjethet
dhe foletë e zogjeve.
Zogjtë nuk piqen në prush
por në vatër.*

2.

*Ti e di mirë
që je vërtet e bukur,
tashmë të duhet të më shtish
në dorë.*

KUPTIM

*Fëmijët flenë.
Njeri pranë tjetrit.
Të gjithë pranë askujt.
Pranë murit fle nëna,
muri pranë errësirës,
gjithçka brenda gjithçkaje
pa e ditur sekretin e qënies.
Vet ne e veshim me dritë
trupin dhe brengën e duhanit.*

BORXHI

*Rete e ngarkuara në qiell
shiu i tejdukshëm në re.
Zbrazen dhe bie.*

*Zogjtë krahëhapur
rrinë sipër tyre
pa lëvizur.*

*Xha Mitati i vdekur
psonis në Argjentinë,
e bija e bukur
do të varroset në qiell.*

54782

SQARIM

*Nga shiu që ra
gropat u mbushën me ujë
gropat me ujë u bënë pellgje.*

Dhe fryu era...

*Gjethet ranë
në gropën e dikurshme
ose..
në pellgun e sotëm.*

*Këpuca e atëhershme, me takë
shkeli në gropën e sotme
me ujë*

pse kështu është pellgu?

NJË COPË GAZETE

*E mban mend ditën me shi?
Shiu binte i qetë, i ngadaltë.
Ti kështu the. Sa ngadalë.
Shiu binte mbi çatinë
e haurit mbuluar me teneqe
voza të ndryshkura dhe ndryshk
gjithandej.*

*E mban mend ditën me shi?
Ne nuk lageshim
rrinin përqaftuar.
Ti ishte pranë meje
poshtë dorës sime
një copë dru i thënë nga sopata
....në kohën e duhur besoj.
E mban mend ditën me shi?
Pak më tutje në vatër
fjalët e prera na mbulonin me zjarr nga krahët.
Ti një copë dru
krahu im i PRERE
...e mban mend ditën me shi?*

MOMENT I VOLITSHËM

*Poshtë dritares
mbi degën e çelur të hardhisë
s'leviz asgjë. As dritarja.*

*Pritet të dalë
vazhdimi i murit të bardhë
prej të cilit shumohen mendjet.*

*Mirëmëngjes hënë
zbrit nga kali!*

E DIELË REALE

1.

*Afër mëngjesit
këmbana u fut në kishë
dhe u përkul në gjunjë
duke pirë ujë të bekuar
varur në dëshirën
e priftit.*

*Dang,dang!
Fëmija qante.*

*Njerzit thanë
është hapur kisha.*

*Prifti ledhatonte
kokën metalike
të fëmijës.*

2.

*Dhjaloshi flokëverdhë
ka përqaftuar ajrin
A më do? -e pyet.*

3.

*...dhe hiqni dorë
njëherë e mirë
nga mendimi
se gjoja më njihni*

*nuk jam ai që dukem
por ai që shfaqem.*

NË DRITARE

*Shiu që ra pa ndërprerje
e mbushi dëngëza zemrën time
....e bëri librashitësen prej letre.*

PIKËLLIM

*Hamë në pjatën prej balte
ku pas nesh ha macja
ose para nesh
me lejen tonë.*

*Me gjalmin që macja torri gjatë dimrit
është bërë një lëmsh i madh
gruaja luan me të poshtë tavolinës.*

*Jam vërtet i lumtur:
po të hedhësh pataten në ujë lahet
po të jetë uji i nxehtë
zien*

dhe hahet në pjatën prej balte.

*PO QE SE NUK MENDOJ
KËSHTU*

*I kërkova nënës
krahët e zogur
ajo më dha
një vajzë të bukur.*

*I kërkova vajzës
veten e saj
ajo më dha
krahët e zogut.*

*Sikur të dashuroja kohën
do ti kërkoja zogut
krahët e nënës.*

NATË

*Sa ka yje të fikur në qytet
gjenden drita të ndezura në qiell
bota: një mendim simetrik.*

*Gruaja është fjalë
e thënë me tendencë
nga një grua tjetër.*

*Edhe mund të të urrej
duke qënë ky që jam
o formë e squllët e asgjësë
o hark i ushqyer i hënës.*

PAMJE E PJESËSHME

*Vajza gatuan patate të skuqura
me ujë
ne lexojmë gazetën e lagur
me kripë
lajmet e fundit janë shkruar
me vaj
mbi fytyrën e palosur të mikeshës.*

SHPRESË

*Preva një copë
nga qielli i kaltër
dhe e qepa
në këmishën e grisur në betejë.*

*Copën e predhës
që kisha në plagë
e vura në qiellin e hapur.*

*Tani, nëna ime e mirë
i var vandakët me drith
në trarët e një planeti tjetër
aty ku banojnë njerzit.*

DIL NË TELEFON NESËR

*Nesër unë do të punoj përpsëri
aty ku jam. Në gazetën lokale.
Do të shkruaj përsëri për zjarrin.
Për zjarrin në banesën numër dy
brenda së cilës ndodhej një femi
i cili thërriste: Ndihmë! Ndihmë!
Emri i femijës është Afrim.
Mjekët thanë: Afrimi është jashtë rrezikut.
Dhe të gjithë do të habiten.
Se lajmin e ke shkruar ti
vdekur dy vjet më parë
nga polmoniti.*

ASGJËSIM

*E mbjellë në një saksi prej balte
shetit krah meje, në trupin e hijes
e mbajtur nga duart e nënës.*

*Nëna bëhet e padukshme
kur nuk kam dëshirë
ta kujtoj.*

*Njeriu e vrau mashtrimin
me aromën e shpatës së vet
para miliona vjetësh
në parkun e Ri të Tiranës.*

DETI

*Vishja vështrimin tim-
trupit tënd të veshur
para hedhjes në qelq
para kthimit në lëng.*

*Merri luspat e dashurisë
vishja trupit të ajrit
para mbylljes së fundit
para hedhjes në qelq.*

*Më vonë hidhe në qelq
dhe kundrojë veten
me një biletë çmimlirë
të blerë, pak më parë.*

...E BUKUR

Malet janë të larta
një sërë malesh rresht
që ndahen midis tyre
nga lumi.
Diku aty
gjendet shtëpia ime
e mbuluar me tjegulla vendi
dhe vende-vende me kashtë...
Aty pari kaloi një vajzë
duke hyrë menjëherë
në kujtesë
la jashtë:
malet
shtëpitë
lumin
dhe veten e saj.

ÇAST

*Vogëlushe
duhet të dish patjetër diçka
për prejardhjen e prindërve
nga një kokërr misri.
Ti je kënga e zogut të tejdukshëm
që përveç mishit
nuk i halet as zëri.*

FYELLI

Ata ikën.

Nuk u kthyen më

në qytetin e lindjes

dhe morën me vete gjithçka:

shtëpitë

muret

rrugët

dashuritë...

Në trupin e qytetit

kanë betur

disa vrima

prej andej arratiset për çdo darkë

nata.

PUTHJE

*Kur dritarja hapet
xhami thyhet.
Duket qartë kandili
i varur në mur.
Anash janë qepet. Të varura.
Gota metalike
sipër fjalës TE DUA
ra në pellgun me ujë

ja, kjo na ndan.*

SECONDE

*Pas shiut
bie shi.*

*Misrat e verdhë
janë gjysmë të zier
në tënxheren e mbushur
me zhurmë.*

*Gruaja e mullisit
shkon me një burrë tjetër
duke tradhëtuar të shoqin.*

*Shkrova një letër dashurie
dhe kujtova Mirën:
Gratë janë njësoj ndërsa
flasin gjuhë të ndryshme.*

*Pastaj
nënshkrova
fundin.*

ÇËSHTJE

*U arratisa nga vetja
duke hyrë në gjirin e dikujt
që e doja atë çast.*

*Pashë tek rrokullisej
mbrapa meje, dikush
i ngjashëm me të parin
aty ku isha struktur*

atë çast më donte...

*dola nga frika
hyra në jetë.*

KUJTIM

*Në fushë punojnë katër gra.
Me shatat që ngrenë lart
dhe ulin përsëri poshtë
varrosin pak nga pak hënën.*

*Ne tashmë banojmë në hënë
dhe është toka ajo që rrotullohet
rreth saj,
jemi të lindur përjetësisht
në një lëvizje të verdhë
të zbrazur, me të cilën
lidhim dy anët e vetes.*

*Më thuaj
më do apo jo:
send në gojën e zogut.*

* * *

*Nga era që fryu
loti u lëkund*

*sa herë që bie
ma bën më të re
me shijen e tij të kripur,
maskën.*

DITA E VERËS

*Kalorësi me kokën e prerë
shtrëngon frerin e kalit
dhe kthehet në shtëpi.
Në shtëpinë mes malesh
e pret motra
ëndërra
e ardhmja
dhe pragjet e kthyer në njerëz.*

*Nëna valëvitet përjashta
në erë
e lidhur
në hardhinë e prerë gabimisht.*

RRUDHË

*Matanë gardhit
me cerma të kalbura
sipër gjetheve jeshile
të kërcellit të denjë për detyrën
dielli laget në shi.*

*Miqtë e mi më të mirë
janë fallsifikuar
nga nënat e tyre
në lindje.*

DEKOR

*Këngën e dëgjon
edhe macja
edhe gruaja.*

*Kënga e vërtet për mua
ka dy kotele të bardha
dhe një karrige të kuqe.*

RRUZULLLI

*I hipa motorrit të prishur
që gjeta në anë të rrugës
dhe shkova në hënë
të blej një çokollatë*

*aty gjeta një plakë
kërkonte mua
qysh kur pata humbur*

ALKOOL

Kur pashë së ç'bënte

*peshku në ujë
zogu në ajër
pema mbi tokë
njeriu nën dhe*

*mbylla me kujdes
kapakun e shishes.*

LËVORJA

*Ata përqafoheshin në dhomën e zjarrit
fort, më fort, akoma edhe më
ndërsa Shyqyriu ecte për në Tiranë.
Ku do të shkosh?- e pyet shoferi.
Aty ku ndalon ky autobus.
Ishallah, ndalon së bashku me shiun
që larg njëherësh dy stacione
-tetë orë larg.*

ZEMËRGJERËSI

*Hapa sytë:
krijova botën.*

*Shkoj drejt fundit
pa e marrë me vete atë.*

ENDE TË NJOMË

*Mbrëmjeve pinim
raki, dhe verë.
Në shtëpinë e Zamirës
pa e ditur shkakun.*

*Vajzat e klasës
mbyteshin pa fjalë
në gotat e zbrazura
pa e njohur sekretin
pa e ditur psenë.*

*Pa e ditur. Pse?
Pa e njohur. Kë?*

SEND

*Forma e zmadhimit tim
është tuneli në fijen e flokut*

*Fillon tek nëna ime
dhe mbaron te një grua tjetër*

*Që edhe kjo është fillimi
i një zmadhimi pa formë*

EKUILIBËR

*Nëna e fëmijës kokëqethur
ushqen djalin e saj dy vjeç.
Me orizin e zier më parë
në sobën elektrike të ndezur dikur.
Dritat janë të zbehta, të dobëta fare
për shkak të furrave elektrike
që janë të ndezura në të tjera shtëpi.
Më jep, të lutem, vështrimin e kësaj gruaje
ta mbyt në një gotë të mbushur me ujë
dhe po deshe, pusho se mjaullituri macen.*

ÇLIRIM

*Vajzat flenë të zhveshura
në hije të pemës,
fryn erë dhe bën fresk
njëra është krejt lakuriq
i hoqi edhe syzat.*

MIMOZA P.

Gruaja

*tri pyetje që piqen
mbi rërë.*

ISHE...

Ishe e fejuar.

Burri yt pat qënë zemërgjerë

për deri sa në të

ishe ulur ti këmbëkryq

së bashku me xhupin rozë...

... i cili me dhuroi pa dashje

lotët e burrit tim.

QËNIE

*Eja e dashur, dhe kur të vish
puthma ballin e lodhur nga pritja
pastaj qëndro e më bëj shoqëri.
Sa shumë të ngjan filxhani i çajit:
është plot dhe jo transparent
je transparente dhe bosh.*

ZOGU

*Dita rrotullohet rreth tij
pa mundur të pështyje në trung.*

*Ndjenja lind
fëmija përftohet.*

*Fillimisht vdiq një grua
pastaj nëna e tij.*

DIMËR

*Ngrihet natën nga shtrati
dhe ende pa u zbardhur mirë
fluturon një copë herë në qiell.
E sodis me sy të mbyllur
deri sa dita vjen ngadalë
dhe ajo shuhet mbi një degë
...mizorisht.*

TRUPAT

*Jeta rrjedh nga gishtat e tu
dhe hyn në zemrën time nga floket
që thinjen në trupin e kohës.*

*Je kaq e prekshme
pa qënë e lëngët
të jesh e padukshme
e të mos biesh në sy!*

UJËVARË

*Djelmoshat pa kapele
luajnë në një fushë të kaltër.*

*Vjen dikush
dhe gjuan me forcë topin e qethur
që bie në pasqyrën jeshile*

*ku rruhet
uniforma dhe autoriteti.*

E DIEL

*I dëgjon gazet që bien?
Vijnë nëpër trupin e njomë të ditës
trup me lagështirë të zbrazet.*

*Po gjethet e thara që bien
i shikon? Mbi supin e tingujve
rrjedhin në damarët e ajrit.*

*Ato janë mikrobe të bukura
që martohen seriozisht si njerëz
pa e ditur shakanë e fshehur në vello.*

E ËMA

*Një grua qan.
Burri mban për supesh
gruan që qan.*

*Se kemi gjetur ende
ilaçin që parandalon
rënien e flokëve të pemës.*

UDHË

A ka rënë dëborë jashtë, mor bir ?

Po, mama, ka rënë. Shumë ka rënë.

A ka mbuluar gjithçka, mor bir ?

Po, mama, e ka mbuluar.

Po kasollen e qenit, a e ka mbuluar ?

E ka mbuluar, mama, e ka mbuluar.

Po qeni, a është mbi dëborë, mor bir ?

Po bir, është.

MIMOZA

*Eshtë një zjarr
fare i vogël...
ku digjet meraku i nënës time.*

PËRMBAJTA

Fillim	3
Vrull	6
Paradite	7
Shkak	8
Rrallim	9
Komça	10
Notkun	11
Do ta them	12
Dallëndyshet	13
Oreks	14
Optimizëm	15
Kuptim	16
Borxhi	17
Sqarim	18
Një copë gazete	19
Moment i volitshëm	21
E dielë reale	22
Në dritare	24
Pikëllim	25
Po qe se	26
Natë	27
Pamje e pjesshme	28
Shpresë	29
Dil në telefon nesër	30
Asgjesim	31
Deti	32
E bukur	33

Çast	34
Fyelli	35
Puthje	36
Sekondë	37
Çështje	38
Kujtim.	39
Nga era	40
Dita e verës	41
Rrudhë	42
Dekor	43
Rruzulli.	44
Alkool	45
Lëvorja.	46
Zemërgjerësi.	47
Ende të njomë.	48
Send	49
Ekuilibër	50
Çlirim.	51
Mimoza P	52
Ishe	53
Qënie	54
Zogun.	55
Dimër	56
Trupat.	57
Ujëvarë	58
E diel	59
E ëma.	60
Udhë.	61
Mimoza.	62